

tilfældige Politimand og Dommer, der endda frit kan vælge Fængselsstraffens Varighed og Bøder paa 100 000 Kr.

Naar man fra det daglige Liv og fra en hel Række Domme ved, hvor vanskeligt det er paa disse Omraader at dømme ret og rimeligt, saa forekommer det Mindretallet at være en Forbrydelse mod den almindelige Retsbevidsthed at paatvinge Politii og Domstole et saadant Ansvar som det, der her bliver paalagt.

Dette er saa meget mere uklogt, som det altid vil være lettere at konstatere Arbejdernes mulige Overtrædelser af Loven end Arbejdsgivernes og Forretningsfolks Overtrædelser.

Klassepræget vil derfor fra Begyndelsen være over alle Retsafgørelser og i høj Grad bidrage til at nedbryde Respekt for Lov og Dom i Landet.

Mindretallet maa derfor af alle Grunde fraraade dette Forslags Vedtagelse, og man henviser i saa Henseende til følgende skarpe Udtalelser mod Forslaget:

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening med Hr. Bogtrykker *Langkjær* som Under skriver erklærer i sin Svarskrivelse:

„Et absolut Forbud mod Boykotning og Blokade vil være utænkeligt, hvis der ikke samtidig er absolut Forbud mod Arbejdsstandsninger, hvad baade Arbejdsgivere og Arbejdere modsætter sig. Man vil ikke kunne forbyde Boykotning af Arbejdere, der selv iværksætter Strejke og Blokade overfor en Arbejdsgiver, eller af en Arbejdsgiver, der iværksætter Lockout overfor sine Arbejdere. Imod Misbrug af disse Foranstaltninger overfor Enkeltmand skøner Arbejdsgiverforeningen, at der allerede i den herskende Retspraksis foreligger tilstrækkeligt Værn.“

Direktør *Chr. Overgaard* erklærer paa Industriraadets Vegne:

„Da de om dette Forhold afsagte Domme viser, at den gældende Lovordning i meget vidt Omfang beskytter mod Misbrug af Boykotning, Blokade o. lign., vil Raadet anse nye Lovregler herom for ganske overflødige.“

Grosserer *Ernst Meyer* erklærer i sin Svarskrivelse paa Grosserer-Societetets Vegne:

„En Lovgivning som den, der her er Tale om . . . let vil kunne faa Virkning i skadelig Retning udenfor det af Lovgiveren tilsigtede Omraade, ligesom det turde være et Spørgsmaal, om det, naar henses til den i Kolindsund-Sagen faldne Højesteretsdom, ikke selv for det tilsigtede snævrere Omraade turde være unødvendigt at træffe saadanne Bestemmelser af Hensyn til Erhvervsfrihedens Sikring.“

Folketingsmand *Pitzner* svarer paa Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværks Vegne:

„Da de om dette Forhold afsagte Domme viser, at den gældende Lovgivning i meget vidt Omfang beskytter mod Misbrug af Boykotning, Blokade o. lign., maa Fællesrepræsentationen anse nye Lovregler herom for ganske overflødige.“

Formanden for Dansk Dampskibsrederiforening, Hr. *A. O. Andersen*, besvarer Udvalgets Forespørgsel saaledes:

„Men for Skibsfartens Vedkommende er Loven sikkert upaakrævet, og Foreningen maa paa det mest indtrængende fraraade Vedtagelse af Lovforslag, som begrænser Skibsfartens Handlefrihed, der er af vital Interesse for dette Erhvervs Eksistens og Trivsel.“

Formanden for Provinshandelskammeret Hr. Konsul *Chr. Cloos* har paa sin Forenings Vegne svaret:

„Vi finder, at dette Princip er meget vanskeligt at udforme i Lovsform, og hvorledes den foreliggende Bestemmelse vil virke i Praksis, forekommer os uoverskueligt; men i hvert Fald vil den sikkert virke ulige til forskellige Sider. Da det af en nylig afsagt Højesteretsdom (Kolindsund-Sagen) fremgaar, at det allerede med de nugældende Retsregler er muligt at sætte Bom for Overgreb paa dette Omraade, forekommer det os ikke at være paakrævet at forsøge at give nye Lovregler om disse Forhold.“

Formanden for De samvirkende Fag-